

Exemplarer af Lovforslaget skulle blive ombeelte.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Den 1ste Landskingsmand for 10de Kredts (Zessen) indbringer „Forslag til Lov om Statens Overtagelse af de jydsk-syenske Jernbaners Drift“.

Zessen: Naar jeg efter Overveielse og i Samstemning med flere ærede Medlemmer af Thinget herved tillader mig at indbringe et Lovforslag om Statens Overtagelse af de jydsk-syenske Jernbaners Drift, istedetfor at knytte dette Lovforslags Indhold som Endringsforslag til det Lovudkast, der af Regjeringen er forelagt om det sjællandske Jernbaneselskabs Overtagelse af disse Jernbaners Drift, da er Grunden dertil et formelt Hensyn. Den Tolerance, som hidtil i enkelte Tilfælde har været udviist fra den høitærede Formands Side i Henseende til at tillade Medlemmer eller Udvalg at sætte heelt nye Lovforslag istedetfor Regjeringens Lovudkast og lade dem komme til Behandling samtidigt med, at Regjeringens Udcast kommer til 2den Behandling, kunde muligt befrygtes ikke at ville blive udviist i en Sag af den Betydning som den, det foreliggende Forslag har; for da ikke at forsinke Sagens endelige Afgjørelse, hvilket vilde skee, dersom et saadant Forslag først, efterat Regjeringens Udcast havde været til 2den Behandling, kunde komme til 1ste Behandling, har jeg troet at burde vælge den Vej, at benytte det private Initiativ, skjøndt jeg erkjender, at det er og vistnok bør være lidet sædvanligt i dette Thing, at det private Initiativ benyttes. Det er saaledes Hensynet til at fremme den overmaade vigtige Sag om de jydsk-syenske Jernbaner, som er Thinget forelagt, der er Grunden til, at dette Lovforslag indbringes, thi, ligesom jeg ved Regjeringens Udcasts 1ste Behandling har erkjendt, at der har været fuld Føie for den høitærede Minister til at søge det Forhold, hvori det danske Driftselskab staaer til de jydsk-syenske Baner, afløst, saaledes har jeg al Grund til at troe, at det maa være af megen Vigtighed og kan faae stor finansiel Betydning, om Afgjørelsen finder Sted meget snart, saa at Regjeringen snart kan vide, paa hvilken Maade en saadan Afløsning skal finde

Sted. Jeg skal naturligviis ikke her ved Sagens Forelæggelse gaae ind paa at gjentage de Betragtninger, som have medført, at jeg ikke har kunnet slutte mig til Regjeringens Udcast. Jeg skal, forbi jeg veed, at det ikke er sædvansmæssigt ved Forslags Indbringelse at gaae ind paa en vidtløftigere eller udførligere Udvikling af Lovforslaget, heller ikke gaae ind paa at meddele mine Betragtninger om, hvorfor jeg ikke anseer det muligt at opnaae Forpagtningens vilkaar, som fra Statens Side kunne være antagelige, men maa forbeholde mig ved Sagens første Behandling at fremkomme med, hvad jeg i denne Henseende — jeg tilstaaer det — allerede idag kunde have ønsket at sige. Kun skal jeg bemærke, at det staaer mig fuldkommen klart, at der ikke vil kunne opnaaes saadanne Betingelser, som jeg idetmindste kan ansee for i nogen Maade antagelige for Staten gennem et Forpagtningsforhold, og at jeg maa ansee det i høi Grad ønskeligt, for ikke at sige nødvendigt, at Staten selv, i alt Fald midlertidigt, overtager Driften af disse Baner, væsentligt af den Grund, at det ikke for Diebliffet er muligt at bestemme Værdien af den Gjenstand, som skulde bortforpagtes. Det hele Jernbaneanlæg er jo endnu i sin Tilblivelse og Udvikling, og den store Betydning, som Jernbanen allerede har, vil være ganske overordentligt, naar den forenes med Vængdebanen fra Aalborg til Fredericia og derfra videre sydpaa; og, forinden dette Tidspunkt kommer, vil jeg ansee det for lidet sandsynligt, at Forpagtningsgjenstanden nogenlunde vilde blive vurderet til sin rette Pris; thi, om jeg selv end kan overvurdere disse Baners Betydning, er det dog min fulde Overbeviisning, at paa den anden Side den Mand eller det Selskab, med hvem der skulde forhandles om en Forpagtning, i høi Grad vilde undervurdere deres Værdi.

Rettelser.

Sp. 1550, 4de Lin. f. n.: Ordene „til Folkethinget“ udgaae.